

ZINEMA-ARETOAN

Zinema-aretoan itzalak hedatu ziren. Supitoan, argi-tira luzeska bat proiektatu zen pantailara, eta Afrikako oihanean zebilen neskakxa ile horail, soin lerdan, besagain biluzgorri baten imajina azaldu. Us-tekabea, ordea, filme-zinta eten egin zen, eta argia piztu aretoan.

Zinema-aretoa parrokoa zen, garaje antzeko toki aski hotz eta heze batean eratu. Eserlekuen ordez, bankoak ilaretan paratuta zeuden.

Euria egiten zuen igande-arratsaldeetan, batez ere, herriko gazte gehienak areto hartan pilatzen ziren, askok eskuetan kakauesak zituztela.

Zinemako sarreran ikusiriko neska jertse gorri eta begi berdedu-na, halabeharrez, nire ondoan eseri zen. Ziur nengoen berak ez ninduela ikusi, ni txarteldegiko ilaran atzerago bainengoen. Behar bada, niregan ongi erreparatu balu, ihes joanen zitzaidan aldamentetik, ordu-rarte herriko neskakxa gehienak bezala.

Ni, ispiluan hainbestetan ikusi nuenez (eta halaxe baieztatu zidan Bixente adiskideak), eskuineko aldetik mutil aski galai eta dotorea nintzen, planta itxurosokoa. Ezkerrekotik so eginda, ordea, dotorezia hura zeharo itzaltzen zitzaidan, orain dela hilabete batzuk, amonak eskutan zeraman olio irakinezko zartagina alde horretako masailara erori baitzitzaidan. Nire edertasuna geroztik masaila hartan arras hondatua zegoen, tamalez. Erredurak masaila txuleta erre baten itxuraz utzi zidan, orbain gorritzeta-hezeaz.

Edurne Huertas zeritzan nire alboan eserita zegoen neskakxa. Panpoxa eta jas lerdenezkoa zen, benetan. Neskak ez zuen oraindik nire erreduraren berri, ene ustez. Adio niretzako neska harekin eginiko ametsak, nahiz eta deus ez esan berarekin gustatzen nintzela. Nire pentsamendu izunak edo... lizunak beti neska harekin izaten nituen, On Eufrazio apaizari elizan aitortzen nionez...

Zine-aretoa, geroz eta gehiago, gainezka zegoen, laino- mordoak kanpoan euri-erauntsiari berriro ekin ziolako. On Eufrazio apaizak esan zigun: "Estu zaitezte bankuetan gehiago, gaur ez dago behar hainbateko lekuri eta".

Nik Edurneren belaun sendoa nirearen kontra sentitu nuen. Berdin, haren saihetsa aldamenetako mutilek bultzadatxoak egitean.

Erdi ohartu nintzenez, Edurnek hitz egin nahi zidan. Ezmezetan zirudien, ezpainak higitzen hasiz, baina, lotsatia izanik, mutu gelditzen zen. Neska-mutil kozkortuenetan gu ginen, soilik, bikoeta osatzen ez zuten bakanetakoak zinema-aretoan. Haur-taldea, berriz, gure ondoan barre, zalaparta, zirto, txantxa eta beste komeriekkin ari zen.

Beste behin, aretora jende berria sartu zen, eta estutu egin gintuzten Edurneren aldamenetik.

-Barka iezadazu- esan zidan neskak.

-Ezta ezer ere- erantzun nion xeratsu.

Edurneren belaun-izterrak ondo-ondoan nituen orain; odola masailetara igotzen hasten zitzaidan. Haren besoa, geroz eta gehiago, nirearen kontra hertsatzen zen. Bere ezkerreko bularraren anatomia biribila hurbil nuen. Odola mugitzen zihoakidan. Edurneren hatsa ere hurre senti nezakeen, perfume gogoz nahasia.

-Kostatzen da filmea hastea- esan nion Edurneri mintzatzeari ekiteagatik.

-Bai, hamar minututako etena gehiegixto da- berak irribarre xume bat marraztuz ezpain haragitsuetan.

Nire betertzaz erraz susma nezakeen neskaren betarte-soslaia (bekoki zabala, sudur irmoa, ezpain irtenak, masaila laua, okotz ausarta) eta, batez ere, bere bular bien biribildura gozoa. Jendea, oraindik, sartzen ari zen, eta aretoko bankuak urriegi ziren denak lekutzeko. Gure bankuak, berriro, beste hertsaldi jasan zuen. Edurnek, tokia egiteko, eskuineko izterra bere ezkerrekoaren gainean ezarri behar izan zuen; nik bere belaun-xokoaren leuntasuna sentitzen nuen orain, nolabait.

-Benga, geldi hor izkinan!- esan nuen ozenki, nahiz eta Edurneren anatomia nire alboan, desgustuz, prezeski, ez sentitu...

Bazirudien, azkenean, zinta konponduta, filmea berrastera zihoala. Jendea isildu zen, noizbatean. Irudietan Afrikako neska batek uhala zuen eskuan, eta lehoiak kamioirantz umil obeditzen zion. Zirria tre-bezia mugitzen zuen animalia-aren ondoan, lur-rean zartakoak emanaz.

-Astoak! Nola bultza dezakezue hainbeste!- entzun nuen nire alboan, bankuan ikusle berri bat sartu zenerako. Nire eskuineko izterra, hertsaldi berriaz, Edurneren izterpean gelditu zen. Bere ezpainetatik zetorkidan hatsa orain hurreago susmatzen nuen

(“Ah, Edurnek baleki, olioak erreta, zein zatarra gelditu naizen ezkerreko masailatik... Adio bera maitatzeko nire ilusio guztiak. Xerra erre bat ematen omen du, tamalez, nire ezkerreko masailak...”).

Goibeltzen ari nintzela, ustekabean, Edurnek eskuineko eskua ezarri zuen nire ezkerrekoaren gainean. Neskak esku leun eta emea zuen, azal finezkoa, kolore marfilezkoa. Urduritasungz, ordea, zerbait bustia zeukan. Bere atzazalak luze eta gorrinak ziren. Oso xuabe, eta ene belarrira hurreratuz, “Mikel, ezin diagu bananduta jarraitu, gure aldamenean ia bikote guztiak ongi lotuta zeudek eta” esan zidan.

Nik bihotzean berealdiko zirrara sentitu nuen. Lepoan, bularraldean, galtzarbetan, sabelean hitz haiek sorturiko emozioaz sekulako beroa espermentatu nuen. “Neska gajo honek ez daki deus nire itsuskeriaz. Ez daki munstro bat bihurtu naizela ezkerreko masaila erreta” pentsatu nuen izuz. Edurneren eskua nirearen gainetik kentzeko asmoa ere etorri zitzaidan, baina ez nintzen ausartu.

Neskaren hitz sugerigarriari “halaxe da, bai” esatera mugatu nintzen. Eta gero “toki urriegi dago hemen denok sartzeko”. Edurne ohartu zen urduri nengoela, nire erantzuna disimulozkoa baitzen. Segidan, neskak beste eskuaz bildu ninduen; soslaiaz ikusten nuen orain bere eskuineko bular gozoa, ezkerrekoa lehendik nire saiheitsaren kontra leunki zapaltzen baitzuen. Ezpainetako ebatura gorria ere hurbilago eskaintzen zidan.

-Mikel, gustatzen al zaik filmea?- esan zidan xumeki. Eta ondoren -: Joan den hilean frontoian berealdikoa egon hintzen. Herriko pilotari trebeena haiz.

Ez nion deus ere erantzun; soilik, begirada lotsati bat bota. Neskak bi begi freskoak niregan zituen so. “Ito egingo gara areto honetan”! kexua irten zitzaidan ondoren. Edurnek irribarre maltzur bat egin zidan “horrela hobe giaudek”! esanen bailidan. Azkenean, musu bat ezpainetan ematera ausartu zen, nire mihia bilatuz. Nik hortzak itxita neuzkan. “Ene Jesus, ze desilusioa neska xarmant honena ezkerreko masaila errea ukitzen didanean”! esan nuen desgustuz nirekiko. Urduritasunez, bero berezia sentitzen nuen. Neskaren frustrazio posibleaz izuz haztatzen nuen masaila.

Edurnek besotik hartu ninduen, ondoren, bere bular biak nire saiheitsaren kontra areago hertsatuz. Bere ahoak nire ahoa bilatzen zuen, bera mihiak nire mihia. Nolatan ukatu halako xarma dastatzea? Arras desgraziatua, sobera malerusa sentitzen nintzen. Nire ustez,

neskaren desilusia neurrigabekoa izanen z&r, baldin eta bere eskua nire ezkerreko masaila errean pausatzen bazen. Ni tenk nengoen, zurrun, beregana markurtzen ez nintzelarik. Edurne ohartu zen nire tentsioaz, eta, supitoan, ene besoetatik desitsasita, ahots zapuztiz esan zidan:

--Baino, Mikel, zergaitik haiz hain uzkurra? Orain hiru bat hila-bete nirekin askoz etorkor eta xeratsua goa hintzen. Zer gertatu zaik?.

Egia zen... Nire maisailaren erredura suertatu aurretik, Edurneri, plazako dantza ostean, behin kaleburu bateko xokoan musu luze bat eman nion eta ene eskua bere bular dultzean ezarri. Zartagineko olioaren isurketa malapartatua gertatu ondoren, ordea, gauzak zeharo aldatu ziren; neskak, itxuraz, ez zekien nire deskalabuaren berri. Gerotik Edurne ez nuen ikusi herritik. Agian, uda guztia hirian igaro zuen, osaben etxean. Horregatik, ez zen enteratu nire geroko erredu-raz.

-Edurne, ezin dut gehiago jasan areto honetako beroa- esan nion nire benetako jarreraren zioa disimulatu nahiaz.

Neskak muzin bat egin zuen. Berriro ordea, zapuzkeria guztiak ahantzi bailituen, eskuak hartu zizkidan magalean ("Neska gajoa... Ze desilura hirea nire masailako itsuskeriaz jabetzen haizenean! Ez, ezin haunat engainatu, ezin dinat hirekin jokatu. Egia esan beharko dinat lehenbailehen!". Edurne ohartzan ari zen nire giharren tenkaduraz, nire besoetako zainen puzturaz, nire betartearen zurruntasunaz, nire ezpainen tentsio gaitzaz, nahiz eta forma guztiak aretoan pantailaren argitara aski ez-zehatz ikusi.

Beste behin, neskak nire eskuak, nire besoak, nire ezpainak, nire mihia bilatu zituen. Edurneren hatsa nirearekin nahasten zen. Haren begiek "ez hadi hain urduri jarri"! adierazi bide zidaten, salaketa bitxiz.

Berarengana biratuta, eta zehatzago so eginda, Edurneri begietatik malko bat zeriola konturatu nintzen. Bere betondotik likidua ezpainetarantz jaisten zen, eta proiektoretik pantailarantz zihoan argitara islada egiten. Erabat zapuzten nuela uste zuen, nonbait, neska gajoa... Edurne, noski, niretzat herriko neska xarmant, xume eta desiragarriena zen. Gustora botako nintzateke bere besoetara, baina ez nuen nahi neskarengan inolako trauma berantik sortzea...

Une hartako tentsioa, behin betikoz, amaitzearren, bankutik ospa egiteko ideia burutu zitaidan kolpean. Horixe zen egin nezakeen zentzuzkoena neskaren betartean desilusia latz baten zorigaitza beti-

rako marrazturik ikusi nahi ez banuen. Bai, erabakita neukan. Besterik gabe, zinema-aretoa utzi behar nuen, eta gehiago luzatu gabe...

Supitoan eskuak Edurneren eskuetatik deslotzen hasi nintzen; berdin besoak bere besoetatik eta ahoa bere ezpainen ondotik urruntzen.

Edurnek, ordea, bere hatz emeak nire ezkerreko masailaren orbain gorritzara eraman zituen fijo, eta han, goitik behera, laztan astitsuak egiten hasi.

-Utz nazazu bakean, Edurne! - esan nion zakar, laztanketa hura ironia garratza bailitzen sentituz. Berak orduan:

-Orbain hori duk, Mikel, hik daukan gauzarik ederrena. Arren, utz iezadak masaila ferekatzean. Ez hadi hain tontoa izan... Nik arrastoaz eta guzti, osoro maite haut Mikel.

Ezustezko aitorten harekin, ia konortetik gabe, neskaren besoe-tara erori nintzen. Edurnek erreturan muxu berezia eman zidan.

Hurrengo igandean igandean, Edurnek zinema aretoan bere magalera makurtuta ia orduerdi osoa igaro nuela esan zidan. Arratsalde hartan nire ortze goibelean luzaroan itzalita egoniko izar goriak, bat-batean, piztu egin ziren. Izar ugariak, distiratsuak, mandarinak bezain handiak ziren... Igandero, arratsaldetan, Edurnerekin izar berriak pizten zaizkit..

IBAI-ERTZ